

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/31/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8511204832
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8511204832.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporcovi U. X., bytom D. XX, X. S., o zaplatenie XXX,XX Eur s príslušenstvom, o odvolaní Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Námestie legionárov č.5, IČO: 42 176 XXX proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 5C/3/2012-102 zo dňa 16.05.2013 a o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 5C/3/2012-149 zo dňa 30.04.2014 takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie súdu 1.stupňa č.k. 5C/3/2012-102 zo dňa 16.05.2013.

Z r u š u j e rozsudok súdu 1.stupňa č.k. 5C/3/2012-149 zo dňa 30.04.2014.

Účastníci nemajú právo na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Stará Ľubovňa platobným rozkazom z 15. februára č.k. 5C/3/2012-35 uložil odporcovi, aby do 15 dní od jeho doručenia zaplatil navrhovateľovi 833,43 Eur spolu s úrokom z omeškania 6 % ročne zo sumy 757,35 Eur od 28. februára 2006 do zaplatenia a nahradil mu trovy konania pozostávajúce zo súdneho poplatku vo výške 49,50 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 141,26 Eur k rukám právneho zástupcu navrhovateľa, alebo aby v tej istej lehote podal proti platobnému rozkazu odpor. Odporca odpor nepodal.

Okresný súd Stará Ľubovňa uznesením zo 16. mája 2013 č.k. 5 C 3/2012-102 odpor Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS (ďalej iba HOOS) odmietol. V odôvodnení uznesenia opísal doterajší priebeh konania, citoval ustanovenia § 93 ods. 1 až 4 O.s.p., § 172 ods. 1 O.s.p., § 174 ods. 2 a 3 O.s.p. a konštatoval, že vedľajší účastník podal odpor oneskorene.

Proti uvedenému uzneseniu podalo HOOS odvolanie. Krajský súd v Prešove uznesením z 30. júla 2013 sp. zn. 5Co/116/2013 napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V odôvodnení podal charakteristiku právneho postavenia vedľajšieho účastníka a konštatoval, že podanie odporu proti platobnému rozkazu bolo plne legitímnym úkonom HOOS a jeho odpor nebolo možné odmietnuť ako podaný neoprávnenou osobou. Podľa názoru odvolacieho súdu má totiž vedľajší účastník, ktorý vstúpil do konania v čase, keď ešte nenadobudol právoplatnosť vydaný platobný rozkaz, rovnaké práva a povinnosti ako hlavný účastník konania. HOOS v danom prípade vstúpilo do ešte právoplatne neskončeného konania a odpor proti platobnému rozkazu podalo v lehote stanovenej na jeho podanie. Vzhľadom na to je nesprávne rozhodnutie súdu prvého stupňa odmietajúce odpor HOOS ako podaný oneskorene.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č.k. 3MCdo 13/2014-193 zo dňa 14.05.2015 uznesenie Krajského súdu v Prešove z 30.07.2013 sp.zn . 5Co/116/2013 zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie.

Otázkou, či vedľajší účastník je oprávnený podať odpor proti platobnému rozkazu, sa už najvyšší súd zaoberal v niektorých skorších rozhodnutiach. V uznesení z 28. októbra 2013 sp. zn. 1Cdo 210/2012 vyslovil právny názor, podľa ktorého odpor proti platobnému rozkazu je riadny opravný prostriedok sui generis proti meritórnemu výroku platobného rozkazu. Na jeho podanie je z povahy veci subjektívne legitimovaný len odporca (žalovaný). Ustanovenie § 174 ods. 2 O.s.p. nemožno extenzívne vykladať v tom zmysle, že ak odporca (žalovaný) nepodá odpor v zákonom stanovenej lehote, môže ho podať vedľajší účastník. Ani prípadný včasný súhlas odporcu (žalovaného) na podanie odporu vedľajším účastníkom, nemôže preklenúť dikciu ustanovenia § 174 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorej je na podanie odporu subjektívne legitimovaný výlučne len odporca (žalovaný), teda nie vedľajší účastník. Na podstate tohto právneho názoru (že vedľajší účastník nie je oprávnený podať odpor proti platobnému rozkazu) sú založené aj ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu (viď uznesenia z 21. októbra 2013 sp. zn. 7 Cdo 135/2013, z 30. októbra 2013 sp. zn. 6 Cdo 357/2012, z 28. januára 2014 sp. zn. 4 Cdo 209/2013 a z 9. júna 2014 sp. zn. 3 Cdo 314/2013).

Na právnych záveroch, ktoré sú uvedené v predchádzajúcom odseku, zotrúva najvyšší súd aj v preskúmvanej veci a uzatvára, že HOOS nebolo v danom prípade oprávnené podať odpor proti platobnému rozkazu a právne závery odvolacieho súdu, na ktorých spočíva generálnym prokurátorom napadnuté zrušujúce uznesenie, nie sú správne.

Vzhľadom na to, že mimoriadne dovolanie bolo podané opodstatnene proti uzneseniu, ktoré spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.), najvyšší súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 243i ods.2 O.s.p.).

Vzhľadom na záväzný právny názor vyslovený v uznesení Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3 MCdo 13/2014 zo dňa 14.05.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.05.2015 odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa č.k. 5C/3/2012-102 zo dňa 16.05.2013 podľa ust. § 219 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Odvolací súd poukazuje na právny záver Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, že ani prípadný včasný súhlas odporcu na podanie odporu vedľajším účastníkom nemôže preklenúť dikciu ust. § 174 ods.2 O.s.p., v zmysle ktorej je na podanie odporu subjektívne legitimovaný výlučne len odporca, teda nie vedľajší účastník. Na podstate tohto právneho názoru, teda že vedľajší účastník nie je oprávnený podať odpor proti platobnému rozkazu sú založené aj ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu, ktoré sú vymenované vyššie. HOOS nebolo v danom prípade oprávnené podať odpor proti platobnému rozkazu.

Zrejme z dôvodu, že vo veci sp.zn. 5C/3/2012 vedenej na Okresnom súde Stará Ľubovňa a 5Co/116/2013 vedenej na Krajskom súde v Prešove bolo podané mimoriadne dovolanie Generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 30.07.2013 sp.zn. 5Co/116/2013 a Najvyšší súd Slovenskej republiky mal k dispozícii kópiu spisu 5C/3/2012, súd prvého stupňa pokračoval v konaní potom čo Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 5Co/116/2013-115 zo dňa 30.07.2013 na odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu zrušil uznesenie č.k. 5C/3/2012-102 zo dňa 16.05.2013 a vrátil na ďalšie konanie.

Súd prvého stupňa na pojednávaní dňa 30.04.2014 rozsudkom návrh zamietol a vyslovil, že navrhovateľ je povinný uhradiť vedľajšiemu účastníkovi na účet právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku, AK Stropkov trovy konania predstavujúce trovy právneho zastúpenia vo výške 252,94 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V danom prípade vzhľadom na stav konania, keď proti rozsudku bolo podané odvolanie navrhovateľom a dosiaľ tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pričom bolo zrušené uznesenie Krajského súdu v Prešove z 30.07.2013 sp.zn. 5Co/116/2013 Najvyšším súdom SR a odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa č.k. 5C/3/2012-102 zo dňa 16.05.2013, tak ako bolo uvedené vyššie na základe právneho názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorým je odvolací súd viazaný, bolo namieste rozsudok súdu prvého stupňa č.k. 5C/3/2012-149 zo dňa 30.04.2014 zrušiť podľa ust. § 221 ods.1 O.s.p.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Aj keď bol navrhovateľ úspešný, keď podal odvolanie proti uzneseniu, ktorým bol odmietnutý odpor vedľajšieho účastníka, nejde o účelné trovy konania vzhľadom na to, že trovy konania boli v plnej výške, tak ako si ich uplatnil navrhovateľ, priznané mu v platobnom rozkaze. Jedná sa o súdny poplatok vo výške 49,50 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 141,26 Eur. Tieto trovy považuje odvolací súd za účelné trovy konania. Odporca nebol úspešný v odvolacom a ani v dovolacom konaní, preto mu náhrada trov konania nepatrí, ani mu žiadne trovy nevznikli. Vystupovanie vedľajšieho účastníka je vzhľadom na vyslovený právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v tomto konaní neúčinné, preto mu ani žiadne trovy konania nemôžu byť priznané. Preto odvolací súd vyslovil, že účastníci nemajú právo na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.